

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

*Pr. Lit.
So
Folkli.*

Krönings-Visor.

Med anledning af Deras Majestäter
Konung OSCAR den I:stes
och **Drottning**
JOSEPHINA MAXIMILIANA
EUGENIAS
Kröning,
i Stockholm d. 28 Sept. 1844.

Den Första:
Svenska Folkets sång på Kröningsdagen.
Den Andra:
En Sällskapsång wid samma tillfälle.
Den Tredje:
En gammal Sjömans sång wid Kröningen.
Den Sjerde:
En liten Flickas glädjewiså i anledning af
Kröningsståten.

Jönköping,
hos J. P. Lundström, 1844.

Verzeichnis der Bücher

Das Buch der Bücher
von dem Herrn
Joseph Maria
Eugenius

Das Buch der Bücher
von dem Herrn
Joseph Maria
Eugenius

Verzeichnis der Bücher
von dem Herrn

Mel.: Upp, bröder! för Konung och fädernebygd.

Triumph, o, O Swenskar! er Konung i dag
Var glad mot sin spira, sin krona. O, skåden
med glädje hans älskade drag, Der mildhet och
adelhet trona; Hans glada, Hans nöjda, Hans
jublande folk Skall ej för sin känsla behöfwa
en tolf: Den fins inom Konungens hjerta.

2. Ett eko går nu genom Swenskarne's
bröst Förenadt gemensamt till höjden, Och Kon-
ungars Konung hör endast en röst, En sam-
klang af bönen och fröjden; Tillbaka den skyndar,
och Swearne's land Skall skåda en Engel, som
för i sin hand Den uppfyllda bönen's insegel.

3. Nu kallad till Kung af den mäktiga
röst, Kring hvars fötter werldar sig sträcka;
Må Hans heliga wilja lifwa Ditt bröst, Må
kraster och mod Han Dig räcka; Swäfwen Hans
Englar kring Din thron, kring Din stig, Och
bjude Han öfwer Ditt land, öfwer Dig, Hwad
har Du och wi till att frukta?

4. Mot framtiden skåda med glädje, o
Kung, På kärlek är Swenskarne rika, Och al-
drig Ditt swärd och Din krona blir tung, Ej
Swea och Nore skall swika; Nej endast med
folkslagens trohet till wakt, Du alltid skall finna
orubblig Din makt, Din thron skall stå fast
liksom klippan.

5. Nu Swenskarne's gamla krona Du
bär, Snart Nore's Ditt hufwud skall pryda;

Af oss och af dem lika älskad Du är, Hvem
will ej den Rättwise lyda? Ja, råck dem Din
trofasta, Rungsliga hand, Rnyt fastare med
dem föreningens band, Och ledja så bröder
wid bröder.

6. Umgifwen af dygdernas strålgans än
mer, An af diademmet som blyrtrar, Två kronor
Din Drottning, Din maka Du ger, Som rikt
af juvelerna gnistrar. Din sköna, Din ädla,
Din älskade brud, Är wärdig sin make, och
wärdig sin skrud, Din ätts höga härliga moder.

7. Ett ärligt, ett redbart och tänkande folk
Skall Du råda, leda och styra; Och språket är
endast des redliga tolf, Det hatar alle smicker,
all pra. Det skänker sin kärlek, det skänker sin
tro; Nå blott i Ditt hjerta förtroende bo —
Det sköna, det heliga, sanna.

8. Säg aldrig med twelan det herrskares
ord, Som fallar oss alla till striden: Wi ännu
är söner af klippbewäxt nord, Ej tapperhet bort-
nötts af tiden; Med mod uti bröstet, och armar
med mærg, I striderna stå wi som härar af berg,
Med Oscar och seger till lösen.

9. Ja, skrif, som Din store och bragd-
rike Far, Med swärdet på fiendens panna, Att
Swenskarnes trohet och kärlek du har, Och bjud
dem i tid till att stanna! Med swärdet i han-
den och klippor af jern Den Swenska Solda-
ten, sitt fosterlands wärn, Skall omge sin Kon-
ung med lagrar.

10. I friden sig samte kring hyddornas
hård Den husliga sällhetens Gudar, Och wän-
skap och kärlek den sängen är wärd, Som då
genom samslingen ljudar. Der sjunger med glädje

båd' gammal och ung: Beware Gud alltid wår älskade Kung, Wår frihet, wårt lugn och wår åra.

11. Historien står färdig att på sina blad
Gå skrifwa om Dig och Din åra, Och redan
der står mången glänsande rad, Och fler skall
den säkert begåra; Och dem skall du gifwa med
Sanning och Rätt. Ditt högsinta hjerta, Ditt
redbara sätt Är borgen att målet Du hinner.

12. Och fäster så tadlets hyåna wid Dig,
Som wanligt, den giftiga tanden, Den tram-
pad, förkrofad, skall bort smyga sig, Och finna
sin död uti sanden. Ej alltid den grymma skall
söka sitt rof Bland Kungar, och Hjeltar och
Statsmän i hos; Föraktet den rättwist bestraffar.

13. Sent ärfwe Din förstfödde Son och
Din ätt, O Konung, Ditt namn och Din åra.
Bjud honom att herrska med Sanning och Rätt,
Som Du nordens kronor att båra. Wår älskade
Kronprins skall lära af Dig Att kärlek
ströer blommor på Konungars stig, Och att lö-
nen mödan är wärdig.

14. Ja, jublen I Swenskar, och jublen
med fog, Hur kan ni er glädje förklara, Då
hjertat är fullt, då är språket ej nog, Mot
kånslorna kan det ej swara! Höjs tusende hur-
ra! o, Konung för Dig, Hwad är det mot bö-
nen, som tygt smyger sig Till himlen från tro-
fasta hjertan.

Den Andra:

1. När dagens drott sin thron beträder
Med konungsguldet om sitt hår,
Sin hyllning all naturen qväder,
Så långt som gyllne strålen når.
Det ljuder sång från blåa skyar,
Det ljuder sång från dal och höjd;
Och menfö hjertat gladt förnyar
Sin tacksamhet med jubelsröjd.
2. Nu öfwer Skandiens bygder hänger
En rosig morgon full af hopp,
Och tusenstämmigt jubel tränger
Till thronens purpurtrappa opp,
Der nu på Oscars kungapanna
Sin dubbelkrona Norden ser,
Der nu det rätta och det sanna
En wäldig målsman folken ger.
3. Hwad glans utöfwer fjell och dalar!
Hwad ljusa tassar rullas opp!
Hör, wetandet står fram och talar!
Se, konsten öppnar blig sin knopp!
Medborgarkransar wirar fogen,
Sin gullförd gungar vppigt fält,
Och öde trakter ristat plogen,
Se'n friden sig som gränswakt ställt.
4. Och handeln waknar ur sin hwila
Och flyger öfwer stad och land.
De stolta drakar wingsnabbt ila
Mot söderlandens rika strand.
De enda bojar, som wi smida,
Det blifwer folkförbrödringens;
Och då utöfwer Norden wida
En lyckta blommar utan gräns.

5. Så anar tanken och sig wänder
 Till Oscar — hoppet diktar så,
 Och uti Josephinas händer
 Sitt öde älskar det att få.
 Det wuxit opp en ek, som grönskar
 Högstammig i vår kungagård:
 Ej framtid bättre wakt sig önskar
 Till frihetens, till ljusets wård.
6. Du werldars Gud, hwars allmakt brusar
 I himlasserers harmoni,
 Som throner bygger, throner grusar,
 Till Dig vår bön uppsände wi:
 Styrk kärleken i stott och hydda,
 Att kungakronan må bli lätt,
 Och med Din fadershand beskydda
 Vår Oscar och vår Oscars ätt!

En gammal Sjömans Sång på Kungens Kröningsdag.

1. När stormarne rasa, och wägen
 Rör skutan mot molnena opp,
 Och windarne gnifla i tågen,
 Till hwem sätter folket sitt hopp?
 Till styrman — ty honom förutan
 Hur går det på stormande haf?
 Jo, finns ingen styrman på skutan,
 Så bår hela skrofwet i qwas.
2. Så folket till Kungen bår sätta
 Sitt hopp emot stormarnes famn,
 Ty will han det sanna och råttat,
 Han nog förer skeppet i hamn.

Den satsen jag dertför will yrka,
I land som på stormande haf:
Min Kung kan jag älska och dyrka
Och likväl ej vara en slaf.

3. Herliga dag för den Skandiska jorden,
Dyrbar för Konung och nordiska land!
Sprid du, o himmel! ditt ljus öfver nordens,
Skydda de ämna och heliga band!
Högt ljuder glädjen i flott och i hydda,
Högt skallar jublet från strand till strand,
Vårdes vår älskade Konung beskydda,
Du som har kungar och folk i din hand.
-

En liten Flickas glädjewiså i anledning af Kroningsståten.

1. Jag också sjunga will en gång —
Den wisan blir ej mycket lång;
Men kärlek bor uti min sång
För goda Swenska Kungen.
 2. För Drottningen jag sjunger me',
Det enda offer jag kan ge.
Jag sjunger för små Prinsarne
Och äfwen för Prinsehan.
 3. Vår Kung fått kronan i vårt land —
Gud skydde Kungen med sin hand!
Om jag blir snäll — i himlens land
Jag ock får krona bära.
-